

[Sonja Albrink]

ved at sætte ham til et forhandlingsbord for at gøre skaden god igen?

Det er klart, at samfundets sanktion for en begået forbrydelse må være af en karakter, som er både specialpræventiv og generalpræventiv, det vil sige, at indsatsen både skal forebygge gerningsmandens fremtidige tilbagevenden til ny kriminalitet, opfylde kravene til det øvrige samfunds retsfølelse og virke generelt afskrækkende for en ny kriminalitet.

Hvorvidt frihedsstraf er den bedste straf-form, skal vi ikke diskutere her. Vi vedtog for nogen tid siden en udvidelse af muligheden for at anvende samfundstjeneste, og i et lovforslag fra justitsministeren åbnes der mulighed for konfrontation i konfliktråd som supplement til en almindelig straf. Så der er allerede i dag oplæg til alternative strafformer, som skal stå alene eller fungere sammen med almindelige straffe.

Derimod mener jeg ikke, at konfliktråd kan erstatte frihedsstraf eller andre almindelige straffe. Efter min mening kan et konfliktråd ikke opfylde kravet om at sikre en tilstrækkelig specialpræventiv løsning. Udfaldet af en konfliktråds-mægling kan ikke med sikkerhed give en tilstrækkelig konsekvent løsning til, at den virker forebyggende mod fremtidig kriminalitet. Men et konfliktråd kan i kombination med almindelige strafformer være en del af en specialpræventiv indsats.

Endelig kan et konfliktråd alene slet ikke opfylde kravene til at være en generalpræventiv sanktionsform. Dels er der ingen offentlighed i konfliktrådet, og dels vil en konfliktråds-mægling i almindelighed ikke blive opfattet som en konsekvent og håndfast reaktion og vil derfor krænke retsfølelsen, og konfliktrådet vil ikke være tilstrækkeligt til at virke afskrækkende for en ny kriminalitet.

Som jeg indledte med at sige, kan CD ikke støtte SF's lovforslag.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Fru Sonja Albrink har af gode grunde mange ordførerskaber. Det har vi fuld forståelse for.

Fru Sonja Albrink sagde, at en tiltalt er uskyldig, indtil det modsatte er bevist, og at det så ikke er rimeligt, at man tvinger en tiltalt til at sætte sig til mæglingstbordet. Det er noget

vrøvl! Det fremgår klart og tydeligt af forslaget, at begge parter skal være indstillet på mægling, ellers finder der ingen mægling sted. Hvis en tiltalt ved med sig selv, at han ikke har gjort den gerning, han er sigtet for, vil han da under ingen omstændigheder sætte sig til mæglingstbordet; så vil han da kræve at få en ganske almindelig retssag, hvor han kan blive frikendt. Der skal to parter til, for at der kan mægles; så fru Sonja Albrink skulle prøve at læse forslaget igen.

Bjarne Ørum (RV):

Der skal såmænd også to parter til at være uenige.

Jeg har med rigtig stor interesse læst bemærkningerne til lovforslaget fra SF. Der er et par punkter, jeg godt vil drage frem.

Man siger, at begrundelserne for dette lovforslag om konfliktråd dels er at komme videre i den udvikling mod alternativer til frihedsstraf, som indledtes med indførelsen af samfundstjenesten, dels at aflaste domstolene og endelig at gøre forsøg med en anden måde at løse konflikter på end ved at straffe. Altså et nyt retsinstitut. Det synes jeg er meget spændende tanker i en retspolitisk debat og en retspolitisk sammenhæng.

Man peger på, at konfliktrådet skal være en metode, hvori der skal indgå det, man kalder mægling. Man siger jo – hvad jeg er meget enig i – at fremmedgørelsen over for straffeprocessen i dag ofte medfører mistillid, resignation og manglende respekt. Og det skulle sådan et mæglingstbord altså råde bod på.

Jeg er meget enig i de synspunkter, men – for der kommer altid et men – jeg er også meget enig i de synspunkter, som justitsministeren fremførte. Der er nogle ting, der skal være på det rene, hvis vi skal begive os ud på det her område.

For det første, er det jo en meget vidtgående forsøgsordning. Jeg mener også, den er for vidtgående i sit omfang, når vi ved, at det er 90 pct. af straffesagerne, det drejer sig om, men jeg synes også, den er for vidtgående, hvad angår arten af forbrydelser. Jeg mener helt bestemt – som justitsministeren også var inde på det – at voldssager og narkotikakriminalitet ikke hører hjemme i et sådant mæglingstbord.

Jeg mener bestemte også, at man skal være varsom med, at straffespørgsmålet kommer til at